

Arrest

nr. 340 103 van 27 januari 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. MARCHOUH
Kuringersteenweg 304/1
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 4 juni 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 27 mei 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 16 juni 2025 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 6 juni 2025 met nr. 327 856, waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gezien de vraag tot voortzetting van de procedure ingediend op 12 juni 2025.

Gelet op de beschikking van 18 december 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2026.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 21 februari 2024 door de correctionele rechtbank van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van tien maanden.

1.2. Op 17 mei 2025 werd verzoeker opgesloten in de gevangenis van Hasselt.

1.3. Verzoeker tekende verzet aan tegen de beslissing van de correctionele rechtbank van Brussel en mocht, nadat hij op 26 mei 2025 een borgsom betaalde, de gevangenis verlaten.

1.4. De gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie nam op 27 mei 2025 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissingen – het betreft immers drie beslissingen die in één akte zijn opgenomen (een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, een beslissing tot terugleiding naar de grens en een beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering) – die verzoeker dezelfde dag ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“Aan de Heer :

Naam: [Ç.]

Voornaam: [A.]

[...]

Nationaliteit: Turkije

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Niettegenstaande betrokkene vrijstelbaar is en een borgsom heeft betaald, moet hij het grondgebied verlaten. Ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier is het echter voor betrokkene mogelijk om, voorzien van de nodige identiteitsstukken, terug te keren naar België.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

[X] 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort op het moment van zijn arrestatie.

[X] 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan tewerkstelling zonder verblijfsvergunning, geen aangifte bij indiensttreding, loon van werknemer niet uitbetalen, feiten waarvoor hij op 21.02.2024 veroordeeld werd door de correctionele rechtbank van Brussel tot een niet definitieve gevangenisstraf van 10 maanden. De feiten dragen bij aan uitbuiting en misbruik van kwetsbare werknemers en ondermijnt eerlijke concurrentie tussen werkgevers. Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 74/13

Betrokkene ondertekende het ontvangstbewijs van de vragenlijst hoorrecht in de gevangenis van Hasselt op 27.05.2025. Betrokkene liet echter na deze vragenlijst in te vullen en aan de Administratie over te maken. Aldus liet betrokkene op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die zijn dossier kenmerken toen hem de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor zijn belangen op te komen en zijn standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken. Uit het administratief dossier van de betrokkene blijkt dat de betrokkene mogelijks familie (partner) heeft in België. Betrokkene ging wettelijk samenwonen met zijn partner op 27.10.2015, maar al zijn aanvragen tot gezinshereniging werden negatief afgesloten. Uit onderzoek in het kader van deze aanvragen werd vastgesteld dat de wettelijke samenwoning kennelijk enkel gericht was op het verkrijgen van verblijfsrecht in het voordeel van betrokkene. Hij kwam in het voorjaar van 2015 naar België en verbleef illegaal op het grondgebied. Op basis van de wettelijke samenwoning zou de betrokkene verblijfsrecht kunnen verwerven. De wettelijke samenwoning werd afgesloten op 27.10.2015 en uiteindelijk stopgezet op 17.04.2018. We kunnen bijgevolg stellen dat betrokkenen géén 3 jaar wettelijk samenwonend zijn geweest, waardoor hij ook niet voldeed aan de voorwaarde om verblijfsrecht te bekomen op basis van gezinshereniging. Tegen zijn laatste weigeringsbeslissing (bijlage 21 dd. 17.11.2021) ging hij in beroep. Op 06.05.2022 werd zijn beroep verworpen door RVV. Sindsdien heeft de betrokkene geen nieuwe pogingen ondernomen om zijn verblijf in België te regulariseren. Verder merken we op dat hij geen bezoek krijgt in de gevangenis. Zowel betrokkene als zijn partner, wisten verder dat het gezinsleven in België vanaf het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België. Hoe dan ook, de bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten, rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven. Door zijn persoonlijk gedrag zijn er voldoende redenen van openbare orde die deze beslissing rechtvaardigen, de samenleving heeft het recht om zich te beschermen tegen individuen

die haar regels met de voeten treedt. Uit het administratief dossier van de betrokkene blijkt niet dat hij een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM heeft. Artikel 8 van het EVRM is dan ook niet van toepassing. Uit het administratief dossier van betrokkene kan eveneens geen vrees in het kader van artikel 3 EVRM afgeleid worden. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister voor Asiel en Migratie in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

[X] Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren sinds 06.05.2022 (datum van verwerping beroep tegen bijlage 21, door RVV).

[X] Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan tewerkstelling zonder verblijfsvergunning, geen aangifte bij indiensttreding, loon van werknemer niet uitbetalen, feiten waarvoor hij op 21.02.2024 veroordeeld werd door de correctionele rechtbank van Brussel tot een niet definitieve gevangenisstraf van 10 maanden. De feiten dragen bij aan uitbuiting en misbruik van kwetsbare werknemers en ondermijnt eerlijke concurrentie tussen werkgevers. Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Betrokkene wordt door zijn gedrag geacht de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden, zie motivatie artikel 7, alinea 1, 3° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken, zie motivatie artikel 74/14, 1° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Artikel 3 EVRM

Betrokkene ondertekende het ontvangstbewijs van de vragenlijst hoorrecht in de gevangenis van Hasselt op 27.05.2025. Betrokkene liet echter na deze vragenlijst in te vullen en aan de Administratie over te maken. Aldus liet betrokkene op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die zijn dossier kenmerken toen hem de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor zijn belangen op te komen en zijn standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken.

Vasthouding

[...]"

1.5. Verzoeker werd op 26 juni 2025 overgebracht naar Polen, het land waar hij over een verblijfstitel beschikte.

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Inzake de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats dient te worden gesteld dat deze beslissing werd genomen met toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en dat een vreemdeling, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van dezelfde wet, tegen een dergelijke beslissing een beroep kan instellen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats in overeenstemming is met de wet.

2.2. De Raad merkt daarnaast ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemd artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en moet ook nog bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt blijkt dat verzoeker op 26 juni 2025 zonder verzet is vertrokken naar Polen. Aangezien reeds uitvoering werd gegeven aan de bestreden beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot terugleiding naar de grens blijkt niet dat verzoeker nog een actueel belang heeft bij de vernietiging ervan. Ter terechtzitting van 12 januari 2026 geeft verzoekers raadvrouw, geconfronteerd met deze vaststelling, te kennen zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

Het beroep tot nietigverklaring is, nu geen actueel belang wordt aangetoond, onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

G. DE BOECK, voorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK